

Szerkesztőség:

Rimaszombat, Pokorági-utca
1-ső szám — Ide intézendő a
lap szellemi részét érdeklő
minden közlemény és levelezés

Bélyegtelen levelet nem fogadunk el.

Kéziratot nem adunk vissza.

Az előfizetés díja:

Egész évre . . . 8 korona.
Fél évre . . . 4 korona.
Negyedévre . . . 2 korona.

GÖMÖR-KISHONT

VÁRMEGYEI KÖZLÖNY.

MEGJELENIK HETENKINT EGYSZER: CSÜTÖRTÖKÖN.

Kiadó-hivatal:

Rimaszombat, Pokorági-utca
1. szám a. a könyvnyomdában.
— Ide intézendők a kiadó hiva-
talt illető előfizetés, hirdet-
mény, nyilttér és egyéb felszó-
lalások.

A hirdetés díja:

Egy háromhasábos petisior tér-
fogata . . . 12 fillér.
Bélyegdij minden beiktatás
után . . . 60 fillér.

Nyilttér:

Egy sor . . . 40 fillér.

Előfizetést elfogad a „Gömör-Kishont“ kiadóhivatala, nemkülönben minden hazai postahivatal, az előfizetés legcélszerűbben posta-utalvány útján eszközölhető. — **Hirdetést csak a kiadóhivatal vesz fel.**

Rimaszombat jövője.

Legközelebb kiadtuk a jelszót Rimaszombat jobb jövőjének biztosítására, hogy a tehetetlenség pusztulásából a fejlődés, haladás virágzó korszakába lépünk, s helyrehozzuk a multak mulasztásait, elvégezzük a haladó korszak kívánalmait által reánk rótt munkát.

Ideálként egy a *kulturában és iparban fejlődött város* lebegett szemünk előtt.

És hogyha az ideált elérni akarjuk, akarunk kell az eszközöket is,

A habozásra időnk nincs, az idők szelleme felénk emelte karját, hogy utmutatást adjon a jövő jobb korszakába, vagy hogyha intelmét megérteni nem tudjuk, porba sujtson, s elveszítsük még azt is, a mink van.

Tehát tisztába kell jönnünk az első és legfőbb eszközökkel.

Mínt hogy a ezél az ipar felvirágoztatása, az eszközökkel is könnyen tisztába jöhetünk.

A modern közigazdaság nagy mezején, mint zaharai sivatagok jelennek meg a városok és vidékek, a melyeknek vasutjuk nincs, ha van is, csakis a legrövidebb szükségletek kielégítésére. Az ilyen városokban a haldoklás korszaka nyílik meg az iparra, a kereskedelem is örökké válságokkal küzd, még a mezőgazdaság is haldatozóbb piacot keres, sokszor távolabb fekvő helyeken, a természetes központtól hűtlenül elfordulva.

Igy van ez Rimaszombathban is.

Megtörtént az a botrányos dolog, hogy egy székváros mellőzésével épült egy fontos vasutvonal, most már első rangú, a fülek-miskolezi, és örökké Rimaszombatot fogja Feledni a *vasuti mozdony kifütyülni.*

Megtörtént az, hogy midőn Zolyom megyével és így egykoron egy világvonallal volt reményünk összeköttetésbe jönni, városunk hi-

degen maradt, s nincs érdemünk abban, hogy városunkra oly fontos új összeköttetés mégis létrejött, a *tiszolcz-zolyombrézói* vasutvonalról van szó.

A közeli *Tornallya* vidéke, *Pelsücz*, *Rozsnyó* mind forgalmilag nem gravitálnak a székváros felé, inkább, mint hogyha Miskolcz volna ezeknek is a Mekkája!

Losonc-Rimaszombat közt is létre akart jönni Gömör aegise alatt, egy vasutvonal, s mert Rimaszombat fázott teli bugyellárisából kivenni egy pár ezer forintot, nem ajándékba, hanem befektetésül, hát megbukott ez a vasutvonal is, és vele Rimaszombat bukott a legnagyobbat, ha csak egy gondos kéz, még mielőtt a teljes mélységbe jutna, fel nem fogja.

Ugy halljuk ugyanis, hogy városunk polgármestere: Szabó György, komolyan napirendre tűzi a poltár-rimaszombati vasutvonal ügyét.

Üdvözljük őt e fontos elhatározás útján, dicsérjük őt, hogy már is tett komoly tényezőknél előtanulmányt, s legyünk rajta, hogy újra Gömör kezébe kerüljön e fontos kérdés megoldása.

Sajnáljuk, hogy ez ügyet egy izben — azt hisszük személyes motívumok inkább, mint tárgyilagosa, már megbuktatta, de a multakból merített keserű tapasztalatok és egy kétes jövő rém képei legyenek a rugók, a melyek sikert biztosítsanak az újbóli fellépésnek.

Igaz, hogy a városnak vállalatokra szükséges tőkái nem igen vannak, és így minden mozgásnál, minden vállalatnál vagy a nehézkes sulyosan érezhető pótdákhöz; vagy kölcsönhöz kénytelen folyamodni.

Nos valljuk meg őszintén, hogy ebben a helyzetben van Rimaszombat egyik legerősebb *kerékkötője.*

Pedig ennek a városnak hasznos és virágzó vállalatokra *van tőkéje*, csak hogy ez a tőke, így

a hogy most van: *holt tőke*, mert városnak nagyon jó, ha van terjeszkedésre szánt belteki territoriuma, a hogy Rimaszombathnak nincsen, mert a tagosításkor nem volt annyi élelmessége, hogy ezt magának lefoglalta volna; de viszont nem lehet nagyobb veszedelme, ha vagyona földbirtokban fekszik, mert így tőkéje meg van kötve, ő maga pedig egy tehetetlen báb.

Nem kell ehhez nagy nemzetgazdasági tudomány, megértheti ezt az utolsó kis műveltségű ember is, ha arra a példára hivatkozunk, vajjon lehetséges-e az, hogy egy földbirtokos, kinek nagy birtokán kívül egyebe nincs, ipari, kereskedelmi vállalatokba fogjon?

Nem lehet!! A magyar földbirtokos tőke hiányában nem tud a nyomorult rögtől szabadulni, nem tud felemelkedni oda, a hol a tőkével rendelkező angol-gentry, angol lordok vannak.

Ugyanez áll Rimaszombatra is, az sem lesz képes mozgó tőke nélkül előbbre jutni! Mert adósságra szerzett tőke fejében többet fizet, mint a mennyit földje hoz.

De ha már itt vagyunk a mozgó tőkénél, nem állhatunk meg a nélkül, hogy őszintén ne *foglalkozunk a pénzintézetekkel.*

Foglalkozunk kell velük, mert ezek itt a forgó tőke legnagyobb urai, és így az ipar-fejlődés, a kereskedelem, a forgalom fejlesztésének a tényezői.

És vajjon tudunk-e valamit arról, hogy ezek a pénzintézetek ipari vállalatok létesítése iránt mint kezdeményezők felléptek volna, a hogyan ezt más vidékek, nagyobb városok hitelintézetei teszik, a melyek köréből szoktak kiindulni a nagyobb emissiók?!

Nem tudunk, mert a közönséges, legprimitívebb kölcsönügyleten (a mihez végre, bár sulyosabb következményekkel az uzsorás is ért) felül-emelkedni nem volt képes, s erejének fejlesztő

T A R C Z A.

Farsangi história.

(A sátán mint báltrendező.)

Irta: RUIK LÁSZLÓ.

A nagyobb világozás kedvéért (ugy is elég homály van az élet más felében a politikában) elmondom, hogy én sem politikus, se tudós, se poeta, csak egyféle éta vagyok jóféle szabóság, Kométa Márton, ki miután Budapest elvégeztem a szabásati akadémiát s a kabát, mellény stb. szabászatának tudora lettem, akáczfa-utcai diadalmim után, melyeket a Baranyay-féle táncsteremben triumfáltam, belém bódult ugyanis három szolalány, két szakácsné, egy fiakkeros felesége, három polgárleány stb. stb. (ezek nevét szabóbecsületem tiltja elsorolni), miután duelláltam három kollogámmal, (valamennyivel szívügy miatt) elfogadtam jelenlegi gazdám meghívását vidékre.

Mondanom sem kell, én lettem a fiatalág szeme-fénye. Finom modorom megtette mindenütt a hatást; ha elkezdtem egy-egy opera-áriát énekelni iskolázott torkomon, asszonyok s kisasszonyok nagy sóhajtások és meleg pillantások közt vallották meg, hogy valamennyien szerelmesek belém, természetesen ők csak azt mondták, hogy hős-színészi voltomba, de értem már az ilyen asszonyi ezikornyákat!

A provincia minden salonja tátva nyitva volt előtem. Ime fényes bizonyosága annak, hogy miként hódíthat meg az ember egy egész közönséget. Jó modor, ele-

gáns kabát stb., gláze-keztűt, kifogástalan kraváti stb., arany gomb (rézből), galoesni stb.

Nem akarom felsorolni, hogy kiket hódítottam meg. Egyet említek csak: a bájos Boriskát, de el nem mellőzhetem princípálisom leányát, a kékszemű Irénkét sem.

Szívem egyenlő hevesen dobogott mindkettő iránt; s e dobogás már-már nagyobb mérveket kezdett ölteni, ugy, hogy valósággal kétségbeestem, nem lévén még nálunk törvény, hogy két feleséget is boldogíthat az ember, pedig én mondhatom, hogy képes lettem volna erre a legnagyobb mértékben

Kétséges helyzetemből a következő incidens ragadt ki.

Elénk fantáziám a műveltség terjesztése iránt is röpködő hajlammal bírván, a helybeli kaszinóban megpendítettem egy bál eszméjét. Ajánlatomat közfelkiáltással fogadták el s engem egyhangulag rendezőnek választottak meg.

Nem kis büszkeség dagasztotta keblemet, hanem tárczámat bizonyos lehangoltság lohasztá. Egész Rébusz volt előttem, hogy mi módon bírom meg a rám bízott tisztelet; lelkem örvényeken hánykolódott az éjjel óráiban.

Egy kinos éjszakán szózatot halottam: Kométa Márton ne szomorkodj, szűnjék lelked háborgása, mert ime itt vagyok én, ki nagy örömet hirdetek neked. Hallgass rám! Tudom pénz nélkül való állapotodat, művészetedet nem eléggé méltányolják, te tehát, tanácsolom, ne menj a bálba. Gondold meg a Kovács művészettel

foglalkozó kollégádnak lakk eszmája lesz, piros selyem kraváti, zöld kalap, fehér mellény s a mellett ujnyi vastag óraláncza. Hát a többinek még mi lesz! Elhomályosodsz mellettök mindenesetre s ez tekintélyed kabátjából mellényt fog szabni

— Nem, nem! — elmegyek Irénke, Boriska . . . ah! . . . uram, báltrendező vagyok . . .

— Nem lehet elmenned, én mondom a — Sátán.

Láttam amint kék lángot fújt rám, esunya szarva volt, keeske lába, vörös szeme. Éppen olyan milyenek a kalendáriumokból tudom. A kék láng egészen elvette emlékezetemet. Én vagyok a Sátán . . . a szerepet nekem kell átengedned; de te is ott leszel, értetted. Te látsz mindent, de téged nem lát senki. Úgy lesz! De aztán láss!

. . . Egyszerre megváltozott minden. Távolról zenét hallottam, lassankint láthattam is a zenészeket, kik nem voltak mások, mint a esirkelapó banda. Feltűnt előttem a terem is, a helybeli nagy szálloda terme, remek függő lámpásokkal, fenyőfagalyakkal. Láttam a közönséget is. A bál mama, princípálisom felesége, Juczi mama volt melléje helyezkedtek a tornyos kalapokban a suszterné, kovácsné, ki fehér, ki koczás ruhában. A hölgyek közül az én ragyogó két csillagom Irénke és Borekska tűntek ki. A kék ruha Irénkén jól festett, formás dereka kitűnően gömbölyödött ki, nemkülönben Boriska hattyukeble is a esipkefodrok labirintusából.

S most következett az a látvány, mi véretem egészen a higany fagypontjáig hűtötte le, dühömet pedig a víz forráspontjáig emelte. Kovács legény kollégám lakk-

gyártására Magyarországon egyedül jogosult

Eredeti GUBICZ-ekék.

RAKTÁR: Rimaszombathban KOHN ALBERT fakeskedésében és BRAUN ZSIGMOND vaskereskedésében.

DETRICH GYULA

gép-, talajmívelési-eszköz és ekegyára

(Rákospalota, Batthány-utca 5 sz.)

Allandó nagy készlet eredeti Gubicz egy és többvasu ekékben, ekerészekben és mindennemű talajmívelési eszközökben.

— **Arjegyzék szivesen küldetik.** — 3-10

eredményeit iparvállalatokba, a forgalom fejlődésében nem látjuk.

Pedig az lehet egyedül az ő jövő zenéjük is, mert nagy kamatu pénzt kapni a mai világban nagyon könnyű, de nemzeti közgazdasági feladatot betölteni nagyon nehéz.

És ha Rimaszombat jövőjével foglalkozunk, ha ezzel még sokszor fogunk foglalkozni, a felhozottakkal előállunk első sorban, mert ezekben látjuk egy szebb jövő első feltételeit

A Tompaszobor bizottság ülése

(1896. febr. 29.)

Gömör megye közönsége egy múlt évi határozata folytán a milleniumi alkotások közé sorozta a Tompa-szobor felállítását is s az ügy keresztávitelére Bornemisza László alispán elnökle alatt bizottságot küldött ki. A bizottság, melynek tagjai sorában a nagy költő hervadhatatlan érdemeit méltányoló férfiak vannak, haladéktalanul megkezdték az akciót a megye határozatának mielőbbi foganatosítására s miután számba vették azt az anyagi erőt, mely e nagyobb szabású alkotás költségeire a megyei tanuló ifjuság eddigi buzgalkodása s Gömör megye közönségének a milleniumi alaphól megszavazott ötezerforintri lelkes adománya folytán rendelkezés alatt áll: megkötötték a szerződést Holló Barna gömői származású szobrászművésszel a költő ércszobrának mintázására.

Holló Barna a szobor mintáját kis alakban még a múlt év augusztusában elkészítette. E minta szerint a virágok költője a szabad természetben van, előtte egy bokor aljában nyitott könyv, ő maga egy virágot tart, jobb kezében melynek szemlése közben elmereng. A költő tekintetéből lélek és meleg érzés sugárzik ki. Hollónak e miniatúr mintája teljesen megnyerte a bizottság tetszését s egy pillanatig sem kételkedett abban, hogy a művész felfogása ki fogja elégíteni azon igényeket, melyeket a műértő szem a Tompaszobor megalkotójától igényel. Azóta a szobor mintája a contemplált nagyságban is (280 cm.) elkészült, mindössze annyi változtatást eszközölt rajta a művész, hogy a költő nem a kezében levő virágnak, hanem a szabad természetnek szemlélésébe merül el — mert Tompa nem csak a virágokat szerette, hanem az egész természetet.

A végleges minta elkészültével a szobor felállításának ügye jóformán végső stadiumába jutott, mely még látszólag sem gördít annyi akadályt a végleges megoldás elé, hogy azokat az ügy iránt való újabb fellángolás könnyű szerrel le ne győzhetné. Mindössze 4000 frt előteremtéséről van még szó, melyről a bizottság elnöklő alispán felhívása folytán, febr. 29 én délelőtt tanácskozott.

A hiányzó összeg beszerzésére két mód hozott javaslatba. Egyik mód szerint a szobor felállítását el kellene halasztani s ez által időt nyerve, nagyobb szabású akció kapcsán országos gyűjtés eszközöltetnék, mely minden valószínűség szerint egy-két év leforgása alatt oly összeget eredményezne, melyből az ércszobor piedestalja is monumentalis alkotás volna.

A második mód szerint a megye határain túl esz közzendő gyűjtés ellentétben állana ama közhiedelemmel, hogy nagy nevű szülöttének emlékoszlopát maga a vármegye emelte föl. Pedig ama sajnos körülménnyel szemben, hogy annak idején a mérvadó körök Tompa emlékezetének megőrkítésére nem használták föl a kínálkozó legkedvezőbb alkalmat s így a nemzet egyik legnagyobb fia, iránt ugy szólván, halátlanságot tusított, vármegyének ambícióját ép az képezheti, hogy nagyjait maga is becsüli annyira, amennyire egy ország közvéleménye előtt érdemes. Vannak még nagy vagyonu földes uraink, vannak szép jövedelemmel bíró pénzintézetek, iparvállalataink, nemes ügyek szolgálatában álló egyesületeink s van egy hazafias lelkesedéssel telt magyar közönségünk . . . csak a kulesot kell megtalálni a szívek-

ezipőben (!) piros selyemkraváttal, zöld kalappal, fehér mellényben, rajta ujnyivastagságu óralánczal ékeskedve jelent meg. És kérem, ilyen minőségben mert udvarolni nemesak Irénkének, hanem Boriskának is, kihez szívem roppantul vonzott. Még udvarolni mert; hajlongott, mint ha kalapácsokat emelgetne . . . s türték, sőt nemesak türték, hanem szívesen is fogadták. Kiáltani akartam, hanem nem bírtam; még egyszer akarok majd kiáltani (ezt előre jegyzem meg) s akkor sem fogok birni, pedig akkor nagyobb okom lesz.

Miután Juci mama egész súlyát mázsára vetette, ugyanis elfoglalta bálányai székét (receség, ropogás morajával zúgott a szék), megkezdődött a táncz.

Kalapácsi kollégám természetesen, hogy Irénkével tánczolt s Boriskára kaesintgatott. A táncz kezdetén jelent meg principálisom piros nyekkendővel. Oda ment élete párjához s ezt mondta, hogy jól hallottam: szegény Kométa Márton, ha meg nem hal, most milyen jól mulat. Egy borsó nagyságu könyvet morzsolta ki szeméből s nyakkendőjét megigazitotta a tükörben.

Tehát én meghaltam? kénytelen voltam belenyugodni. — Mit akart velem a sátán, tanakodtam, végre eszembe jutott, hogy azt mondta: de aztán láss! Tehát figyeltem. Irénke szívesen tánczolt Kalapácsosi kollégámmal. Boriska szívesen nézett rá. Dühös voltam, hát így elfelejtettek engem? . . . hálátlan lányok! Most rozzarint kellene ültetni siromra mindkettőnek, nem pedig itt tánczolni. Ah! Kométa Márton, te esalódtál. Elmúltál, elenyészél, mert nem használhatsz már senkinek; elmúlt a hangod, finom modorod, eltemetett a föld egészen; rossz partie lettél. Véged van, Irénke s Boriska érted olvadtak míg éltél. Neked mosolygott a két kékényszem, érted sirt a két barna szem, téged ölelt az indákar a két rózsás ajak érted sohajtott — míg éltél, mert partie voltál. Most ez mind másé lett, mind másé. Kométa Márton hiába epesztetted két lánggal szivedet. . . Most elhagyott a két szív, mert a te szivednek nincs már élteke. A voltra senkire gondol!

Ki tudja meddig elmékedem így, ha egy incidens nem jön közbe, mi véget vet álmodozásomnak.

Hallatlan! Kalapácsi, az otromba kovácslegény karon fogva vezette a bufféba principálisom egyetlen leá-

hez — s a megye székhelyén felállítandó Tompa-szobor ügye többé nem lehet kétséges.

A bizottság e második módot lelkesedéssel magáévá tévén elhatározta, hogy a hiányzó 4000 forintot társadalmi uton gyűjti össze s az erre vonatkozó felhívások, illetve kérések megismerésére Bornemisza László alispán elnökle alatt Lukács Géza és Dr Veres Samu tagokból álló szűkebb bizottságot küldötte ki.

A mennyiben Holló Barna műtermében a költő szobrának agyagmintája elkészült, elnöki indítvány folytán elhatározta a bizottság, hogy megkeresést intéz a képzőművészeti társulat elnökségéhez oly czélból, hogy ez az érzebeöntendő minta megbirálására saját kebeléből szakértő bizottságot küldjön ki, melynek kedvező véleménye után a mintának gypsbeöntése azonnal foganatosítható volna, úgy hogy a fész-mintát még a nyár folyamán alatt az orsz. milleniumi kiállítás képzőművészeti csarnokában a nagy közönségnek is be lehessen mutatni.

E határozattal kapcsolatban a bizottság elérkezettnek látja az időt az ércszobor helyének végleges megállapítására is. Amennyiben e fontos kérdésnek minden oldalról való teljes megvilágítására, úgy szólván tanulmányozására e bizottság és a városi képviselőtestület tagjaiból egy szűkebb körű bizottság van kiküldve, a jelen állásból felhivatnak a bizottság tagjai, hogy kellően megokolt megállapodásukat Bornemisza László elnökkel mielőbb tudassák.

A közvélemény a Tompa-szobor helyére vonatkozólag sokáig nem tudott megállapodásra jutni, voltak hívei a városkertnek, főtérnek és Huszár-térnek. Ugy látszik azonban, hogy a Huszár-tér napról-napra népszerűbb lesz; erre mutat azon körülmény is, hogy e esinosa formájú tér díszes berendezését a városi tanács elhatározta s minden valószínűség szerint a vegyes bizottság is e tért fogja kiszemelni a Tompa-szobor helyéül.

Végül a bizottság örvendéssel tudomásul vette Dr. Veres Samunak a szobor eszméjét megpendítő Sárospatakon tanuló gömői ifjuság volt elnökének azon jelentését, hogy annak a régi ifjuságnak, — a mely immár szárnyra kelt — s a gömör megyei ifjusági egyesületnek ez ideig terjedő gyűjtése 1895. jul. 1-ig számított kama taival együtt 3036 frtot és két drb 50 frtos névértékű népbanki részvényt tesz ki. Ez összeget pénzintézeti könyvecskében, valamint a két részvényt a mai biz. ülés folyamán alatt az alispáni hivatalban letétbe helyezte.

Pénzintézeteink.

Több mint negyedszázad óta febr. hó utolsó két napja városunkban a pénzintézetek napja szokott lenni. — Ekkor számol be egy a „Rimaszombati Takarékpénztár”, mint a „Gömör megyei Nép- és Iparbank” igazgatósága a befejezett üzleti eredményéről mind a részvényeseknek, mind pedig a nagyközönségnek. Mind a két tőnek mondjuk, mert az első érdekeit közvetlenül, az utóbbiakét pedig közvetve érdekli e két pénzintézet forgalma, vagyona s üzleti eredménye. Mert mai napság nemesak a tekvéség mennyisége, de az elhelyezett tőkék összege s ezek gyümölcsözésének illendő s nem tulhajtott mértéke is alapul szolgálhat egyesek s az ezekből álló társadalom vagyonosodásának.

Azonban ha üzleti oldalát nem tekintjük is a dolognak, ezekre megy azon összegeknek száma, mit e két pénzintézet hazafias, kulturális, társadalmi és emberbaráti czelokra eddig is juttatott, mert mindkettő a részvényesek érdekeinek megóvása mellett kiapadhatatlan forrását képezi az áldozatkészségnek.

Ezek előrebocsátása után lássuk a két pénzintézet vagyoni helyzetét.

A „Rimaszombati Takarékpénztár”-nak, mely f. év február 27-ikén tartotta meg közgyűlését, az igazgatóság és felügyelőbizottság által összeállított kimutatás szerint az 1895-ik üzletévben forgalma 4614773 frt s 67 kr., vagyona 2329246 frt 28 kr., bevétele pedig 151049 frt 74 kr. volt, mely jelentést a Baksay István elnökle alatt tartott népes gyűlés egyhangulag elfogadott s egyszerűsített magáévá tette azon indítványokat, melyeket

nyát szerelmem hajdani tárgyát, Irénkét. A bufféba az udvaron kellett keresztül menni. Követtem őket. Mentek mendégáltak. Egyszerre megáll azonban Kalapácsi, s szónélkül átkarolja Irénkém derekát. Na gondoltam lesz itt blamage, ez az otromba azt hiszi, hogy kalapácsesal van dolga. De nem! Irénke egy kukkot se szólt, nem hívott segítséget, se apját se szellemem, hanem ő is visszaölelte. Oh! Kométa ezt neked mind látnod kellett. Kalapácsi tovább merészkedett, tüzesen megcsókolta Irénkét. No, gondoltam, ezt már csak nem adja vissza. Vissza adta! — Szeretsz — szólt Kalapácsi. — Szeretlek — felelte Irénke és odahajította aranyos fejét a Kalapácsi vállára. Az meg . . . hah! kiáltani akartam, de torokomon akadt a szó, és én nem tehettem semmit, mert holt ember gyöngé ember . . . semmi ember! . . .

. . . A sátán elém tünt s a bálterem eloszlott, eloszlott az udvar is, min át a bufféba ment Irénke Kalapácsival.

— Láttál, szólt a sátán.
— Láttam — feleltem én.
— Ha nem láttál eleget, még rendezhetek egy bált, hol Irénéd helyett Boriskádat láthatod.

-- Elég volt! szóltam mondhatatlan keserűséggel. Elég volt!

— Mit gondolsz most?
— Hogy megcsaltak mindaketten.

-- Szamar vagy! — többet kell gondolnod. Ki esalt meg?

-- Irénke meg Boriska.

— Kétszeresen szamar vagy — mást is kell gondolnod.

— Ki esalt meg tégedet s ki őket?

— Kalapácsi talán?

— Vak vagy. Tanuld meg: valahányszor asszony megcsal, mindig a Sátán esal meg: s valahányszor ők esálnak, őket is mindig a Sátán csalja meg.

Ezzel az álomnak vége volt. Fölébredtem, kezembe erősen szoritottam azt a szalagot, mit Irénké adott — megcsókoltam s Boriska jutott eszembe.

az igazgatóság és felügyelő bizottság javaslatba hozott.

Igy elfogadta, hogy a 36323 frt 25 kr. üzleti eredményből 24000 frt a részvényesek között osztassék ki minden részvény után 20 frt, a póttartalékhoz esatoltassék 8000 frt, jutalmazásokra 800 frt, jótékony czelokra 1050 frt fordítassék. Még pedig: a rimaszombati egyesült prot. főgymnasium alaptőkéjéhez 300, a szegények intézetére, a Tompa Mihály szobrára, a koresolya-egyetlenek, a dalárdának s az ipariskolának egyenként 100—100 frt, a kiseddóvó intézetnek, a közmű-elődési s jótékony nőegyesületnek 30—30 frtot, a gymnasiumi tápintézetnek, az ipariskola tőkéjének s a nemzeti pénztárnak 20—20 frt utalványoztassék. — Végre a nyugdíjintézetet illető 1458 frt 2 kr. levonása után felmaradó 2262 frt 53 kr. a jövő üzletév számlájára előjegyeztessék.

Az indítványok egyhangú elfogadása után egy az igazgatóságnak, mint a felügyelő-bizottságnak a felmentvény megadott s megválasztattak az igazgatóságba ugyanazon tagok, kik a bennmaradtakkal már évek óta vezették és vezetik oly kiváló szakavatottsággal és lelkiismeretességgel az intézet ügyeit, nevezetesen: Horváth János, Nagy Ferenc, Tibély Zsigmond, Institórisz Endre, Dapsy József. A felügyelő-bizottság tagjaivá megválasztattak: Baksay István, Bodor István, dr. Löcherer Tamás, Stech Kálmán, dr. Szabó Károly és id. Sütő István. Napibiztosok lettek: Rendes tagok: Badinyi Gyula ifj., Ethey Frigyes, Éva János, Fábry János, Fülöp Benjámin, Gaszko János id., Hudoba Samu, Kármán Aladár dr., Kemény Bertalan, Kerekes Dezső, Kres József, Marikovszky István dr., Matócsy Pál, Paczek Emil, Raróssy Gyula dr., Róth Lajos id., Soós Ferenc építész, Sütő István ifjabb, Szabó Károly, Széplaky Lajos, Szontagh Károly, Szöllősy István kántor, Veres Samu dr., Zehery István dr. Pótagok: Badinyi Gyula id., Benyo Lajos, Eszényi Gyula, Lengyel Pál id., Lichtschein Adolf és Szabó József méz-sáros.

Másnap febr. 28-án volt a „Gömör megyei Nép- és Iparbank” közgyűlése a „Róza” vendéglő nagytermében. Nagy Ferenc elnökle alatt. E gyűlés egyike volt az újabb időben a legnépszerűbbeknek nemcsak azért, mert kiként a meghívóhoz mellékelt kimutatásból kitűnik a múlt üzletévben az eddigieknél tetemesebb üzleti eredményt ért el ez intézet, hanem azért is, mivel ezen gyűléssel a 25-ik üzletév zárattott be, a mennyiben a „Gömör megyei Nép- és Iparbank” euttal ünnepelte negyedszázados fennállását.

A kimutatások szerint forgalma volt a lefolyt üzletévben 1883935 frt 99 kr., vagyona 777334 frt, jövedelme 54470 frt 04 kr.

Az igazgatóság és felügyelő bizottsági jelentések után a felmentvényt egy az igazgatóságnak, mint a felügyelő bizottságnak a közgyűlés megadta, az előterjesztett indítványokat egyhangulag elfogadta, hogy t. i. részvényenként 5 frt azaz 10% osztassék ki a 17076 frt 53 kr. üzleti nyeresémből; jutalmazásokra 500, jótékony czelokra pedig 300 frt fordítassék, a felmaradt 276 frt 35 kr. a jövőév számlájára előjegyeztessék.

A közgyűlés a lelkiismeretes és szakavatott vezetésért egy az igazgatóságnak, mint a felügyelő bizottságnak jegyzőkönyvileg köszönetét fejezván ki, megkezdődött a vála-tás.

A Groó Vilmos eltávozásával megfüresedett igazgatósági tagsági állásra a legtöbb szavazatot Percz Samu nyerte, kinek megválasztását őszinte rokonszenvvel fogadta a közgyűlés. Ezután a felügyelő bizottság tagjai választattak meg és pedig mind az eddigiek: Baksay József, Bodor István, Institórisz Endre, Nagy Ferenc, és Dr. Szabó Samu. Végül napibiztosokká megválasztattak: Barányi Gusztáv, Benyo Béla, Ifj. Csapó János, Id. Csapó János, Cseh István, dr. Cziner Miksa, Eszényi Gyula, Fábry János, Fülöp Benjámin, Kócsay Gyula, Kármán Aladár dr., Kovács István, Kozák István, Kres József, Marikovszky István dr., Paczek Emil, Róth Lajos id., Soós Ferenc építész, Soós Ferenc timár, Stolec Márton, Szabó József méz-sáros, Szabó János Kriston, Szabó Károly, Széplaky Lajos, Szomolnok Antal, Szöllősy István kántor, Török József, Varga Lajos, Veres Samu dr. és Zaehar Gusztáv; továbbá Burszky Sámuel, Cseh János, Jaczkó Pál, Kemény Bertalan, Kerekes Dezső és Lévay István.

E fényes üzleti eredménynek már a gyűlés folyamán alatt meg volt látható eredménye, amennyiben a takarékpénztári részvények 400, a banki részvények pedig 80—85 frtért keltek, holott az előbbiek eredeti értéke 100, az utóbbiaké pedig 50 frt volt.

Mi, akik mindkét gyűlés lefolyását éber figyelemmel kísértük, hazafias, kulturális és emberbaráti intézetek nevében, melyek e két intézet áldozatkészsége folytán több-kevésbébb összegben részesülnek, őszinte szívvél mondunk köszönetet egy a két testvérintézet igazgatóságának, mint a gyűlés minden jelenvolt tagjának, mert oly nagy számokat nem hallottunk, eszünkbe sem jut, hogy pénzintézeti gyűlésen vagyunk, ami a mai önző s érdekhajhász világban a legnagyobb dicséret.

Hirek és vegyesek

Márczius 15-ike. A nemzeti ünnep megülése-nek egyes részletei nagyjában már meg vannak állapítva. A rimaszombati kaszinó, városunknak ez intelligens társas egylete, a helybeli dalárda hazafias közreműködése mellett közvacsorát rendez. A polgári olvasókör szintén közvacsorával üli meg márczius 15-ikét. A helybeli főgymnasium Tompa-köre az ünnepnap délutánján dísz-ünnepélyt rendez pályanyertes felolvasásokkal és szavallatokkal a főgymnasiumi dalkör közreműködése mellett. Ezeket kívül más egyesületek is rendeznek ünnepélyeket, mi azt az örvendés tudatot táplálja bennünk, hogy városunkban a hazafias szellem teljesen ébren van.

Eljegyzés. Vármegyénk egyik köztisztelőben álló, s a közeletben kiváló szerepet játszó férfianak, Hevessy Bertalan urnak és a Gömör megyei s rimaszombati társasélet egyik nagyműveltségű vezérényiségének Hevessy Bertalanné született Kéthelyi Ida urnának bájos és szellemes leányát Hevessy Mária urhölgyet eljegyezte Prihadszky Elek m. kir. honvéd huszár főhadnagy.

Kinevezések. Az igazságügyi m. kir. miniszter Langhoffer Viktor rimaszombati kir. törvényszéki és Banzilidesz Barna roznysói kir. járásbírói joggyakorokokat a rimaszombati kir. törvényszékhez aljegyzőkké nevezte ki.

Fontos indítvány. A helybeli kaszinó választmánya Kubinyi Aladár elnöke alatt f. hó 3-án d. u. 5 órakor rövid értekezletet tartott, melyen elhatározták, hogy a *márczius 15-iki* nagy nemzeti ünnepet a régi szokáshoz híven ezuttal is közvacsorával ülik meg s ennek rendezését egy szűkebb körű bizottságra bízták, mely egyúttal a helybeli dalárdát is felkéri a hazafias közreműködésre. E bizottság feladata lesz a kaszinó valamelyik kiváló tagját megnyerni ünnepélyes szónoklat tartására, miután a jelenlegi elnök, sajnos családi körülményeire való tekintettel, az idei közvacsorán nem vehet részt. Az ülés elején a választmány arról is tanácskozott, hogy a kaszinó, mint városunknak egyik legkiválóbb erkölcsi testülete minő alakban ünnepelje meg a milleniumot. Erre vonatkozólag az egyetlen konkrét indítványt Zachar Gusztáv főgimn. tanár tette. Lesz e az indítványnak pozitív eredménye, vagy nem? ez idő szerint még nem tudhatjuk, de az bizonyos, hogy Zachar indítványában egy nagy becsű gondolat rejlik, mely ha ezéjét eléri, a milleniumi alkotások legszebb s következményeiben legmélyebbre ható emlékei közé fog tartozni. Indítványozó ugyanis azt szeretné, hogy a helybeli kaszinó lépjen akcióba a *milleniumi népmagyarosítás* tárgyában s első sorban saját keblében, azután a társaság körében kövessen el minden lehető arra, hogy a magyar társadalom szívben és névben egyaránt magyar legyen. Tekintettel arra, hogy ez indítvány bővebb megfontolást igényel, a választmány nem bocsátkozott érdemleges bírálatába, hanem ugyancsak Zachar Gusztávnak ama második indítványával együtt, hogy a kaszinó a folyó évtől kezdve jövedelemfeleslegének egy tizedrészét állandó hajlék építésére tőkésítse, egy tíz tagú milleniumi bizottsághoz utasította, mely akkor, midőn a kaszinó ünnepélyének programja felett határoz, tegye tanulmány tárgyává a Zachar indítványát is s kellőleg megokolt véleményét a választmány előtt jelentse be. A választmány ez egyhangú határozatához hozzájárult maga az indítványozó is, mire elnöki előterjesztésre a milleniumi ünnepély rendezésére, illetve ez ünnepély tárgysorozatának meghatározására a választmány köréből tíz tagú szűkebb bizottság küldetett ki.

Áthelyezés. A hivatalos lapból értesülünk, hogy az igazságügyminiszter Szeredinszky Sándor rimaszombati kir. alügyészt a szombathelyi és dr. Mészáros István nyitrai alügyészt a rimaszombati kir. ügyészséghez helyezte át.

Kinevezés. A pénzügyminiszter Prékopa Vilmos nagy-rőzei díjas gyakornokot a tapolezai adóhivatalhoz ideiglenes minőségű adóírást nevezte ki.

Gyászjelentés. Özv. Négyessy Árpádné született Weszely Mária s kiskorú László fia; — Négyessy Barnabás és neje szül. Szakal Julianna, mint szülők; — Négyessy Miklós, Erzsébet, Gyula, Teréz, Jolán, Amália, Márton és Rezső, mint testvérek; — Weszely János és neje Fábrián Zsófia, mint após és anyós; — Fazekas József, mint sógor; — Weszely Janka és Katalin, mint sógornők egy a maguk, mint összes rokonaik nevében is fájdalomtól megtört szívvel jelentik a kedves férj, jó apa, szerető gyermek, testvér, vő, sógor és rokon Négyessy Árpád kereskedőnek Rimaszécsben 1896. évi február hó 29-én éjjeli 12 órakor hosszas betegség után, életének 32-ik s boldog házasságának 5-ik évében történt gyászos elhunytát. A boldogult hült tetemei 1896. évi márczius hó 2-án, d. u. 3 órakor fognak az ev. ref. egyház szertartásai szerint örök nyugalomra tetetni. Áldás és béke lengjen áldott porai felett! — Rimaszécs, 1896. márczius 1-én.

Megőrült altábornagy. Kubinyi János, es. és kir. kamarás, a nemrég nyugdíjazott altábornagyot — mint a fővárosi lapokból olvassuk — a Schwartz-ferle gyógyintézetbe szállították. Az altábornagyon súlyos természetű ideg-haj tünetei mutatkoztak.

Korcsolya-estély. A helybeli korcsolyázó egyesület f. hó 7-ikén a kaszinó nagytermében táncestélyt rendez. A jégpályáról immár leszerelt sportkedvető közönség bizonyítvánnyal itt is ki fog tenni magáért s nem hagyja cserben dédelgetett, kedvenc sportegyletét, melynek javára fordítatik a jövedelem.

Nőegyleti thea-estély. A helybeli izr. nőegylet f. hó 8-ikán tartandó thea-estélye iránt városunkban és vidékén élénk érdeklődés mutatkozik. A meghívók szétküldtek, a kik tévedésből nem kaptak volna, szíveskedjenek Frank Adolfné alelnökéhez fordulni. A mulatságon, melyet újból ajánlunk a közönség figyelmébe, remélhetőleg sokan fognak részt venni, s ez siker tekintetében bizonyára nem fog mögötte maradni a nőegylet javára az előző években rendezett mulatságoknak, a meghívó így szól: A rimaszombati izr. jótékony nőegylet 1896. márczius hó 8-án saját alaptökéje gyarapítására a „Három rózsá” nagy termében zártkörű thea-estélyt rendez, melyre t. ezmet és családját tisztelettel meghívja a rendezőség. Belépti-díj: személyenként 1 frt. Felülfizetések köszönettel fogadtatnak és hírlapilag nyugtáztatnak. Kezdeté este 8 órakor.

Egy tanár négydíja. A felekezeti középiskolák részére a közoktatásügyi kormány országos nyugdíjintézetet állított az elmúlt évben. Az intézet már megkezdte működését s legközelebb épen egyik vármegyénkbeli tanárnét részesített végellátásban; t. i. Hajcsi Sándor rozsnyói ág. ev. volt főgymnásiumi tanár özevegét, akinek özvegyi ellátási díj fejében állandóan évi 404 frtot, temetkezési járulék gyanánt pedig 250 frtot utalványozott a miniszterium.

Mukányi-est. A gömörmezei díjnoksegélyző egyesület folyó hó 1-én megtartott műkedvelői előadása a várakozáson felül jól sikerült. A lelkes és bátor műkedvelők telt ház előtt mutatták be szorgos és nehéz tanulmányt igénylő szerepeiket; bátran irhatjuk, hogy a Három-Rózsá nagyterme előkelő és szép közönséggel telt meg. A várakozás élénk volt, s valljuk meg, hogy amit láttunk, az a várakozást általában felülmulat. Mukányi, Csiky Gergelynek ez a humor és guynyal teli vigjátéka teli van karakteristikus alakokkal, a főszereplőkön kívül egy esomé — mint az újabb színházi kritika mondani szokta — kabinet-alakkal; ezeknek alakítása pedig sok nehézséggel jár, sok gyakorlottságot feltételez. — A Mukányiban levő társadalmi morál azonban oly jelentős, hogy már ennek terjesztése kacagás, nevetés közt is megérdemli a fáradságot, s a felsíker is teljesnek veendő. A czimzerepet „Mukányi” Groszberger Ernő adta;

maszkja sikerült volt, alakítása gondolkodó, sőt érző lelket és komoly tanulmányt árult el. Mindjárt utána Zápolya János nyelvész szerepét emelte ki előkelőbb nívóra *Pásztor Pál*, ki sok élethűséget, elevevéget vitt szerepébe. — Sikerült jellem-alakítás volt *Mihályi Lajos* „Kozák” riporterje, s az est kaczagató sikeréhez sokban járult hozzá, maszkját ő is helyesen választotta be. Sok derűre adott alkalmat a „kis” *Fráter Sándor*, a két orvos is sikerült kettős volt, *Knöpfler Viktor* és *Fráter Mírral*. *Fráter József* az ügyvéd, *Korody Jenő* a ítár, *Beregszászy Béla* a főispán, *Turnay Ákos* a hős szerelmes, *Györfly Gyula* a vidéki hírlapíró, *Papp Sándor* a vasuti pénztárnok, *Willner Nándor* vasuti portás, *Body József* öreg ur szerepében buzgólkodott. — Az udvariasság szerint a hölgyekkel kellett volna először foglalkozni, azonban a czimzerep férfi lévén, ennek a révén jutottak ők elsőséghez. — Az első mit megemlítettünk róluk általában, hogy nagyon tetszetős megjelenéseik voltak, distingvált külsővel, elegáns, és minden felvonásnál változott kosztümben. Mukányiné személyesítője *Kicsiny Ilonka* volt, az est egyik legügyesebb alakja, ki biztos fellépése és könnyed mozgása által sok figyelmet ébresztett maga iránt. — Kedves kis naiva volt *Szevevényi Ilona*, aztán *Tóth Aranka* is kellemes játékot hozott felszínre, *Lojko Mariska*, *Fülöp Gizella*, *Fráter Gizella*, *Nagy Vilma*, sikerült megjelenések voltak, kiváló elismerés illeti *Hagetter Irmát*, ki nehéz szerepében sok ügyességgel érvényesült. — Az előadást kedélyes táncmulatság követte, a négyeseket 60 pár táncolta, s csak a reggeli órában oszlott szét a legszebb emlékekkel. Másnap fényes bankettet rendezett az egyesület *Lukács Géza* egyesületi elnök tiszteletére, a melyen a szereplőknek az egyesület javára kifejtett buzgalmat is megköszönték.

Próbabál Dobsinán. Mult hó 22-én a vendéglő nagy termében tartotta meg Rosenkrancz Rezső okl. táncitanító 23. próbabálját Dobsinán. Ritka egy tanító, ki türelemmel s a gyermekek iránti gyöngédséggel hat hét alatt a különböző táncokat annyira betanította, hogy a gyermekek képesek voltak egészen szabatosan lejteni a táncok minden nemét. Nem csoda, hogy a próbabál Dobsinán esemény számba megy, a mennyiben a vidékiek is örömet vesznek részt benne. A látogatás és részvétel ez idén is oly tömeges volt, hogy a nagy terem majdnem kicsinynek bizonyult a közönség befogadására. Fokozta az érdeklődést különösen azon körülmény, hogy Rosenkrancz szólót tánczoltatott tanítványaival: egy steiert és egy magyart. A kedves kis tánczosok csinosan jártak mind a két tánczmetet a közönség nagy gyönyörködésére. Rosenkrancz dícséretére válik, hogy első sorban nemzeti tánczunk kultiválása mellett a francia és német tánczra is tanítja tanítványait a szép taglejtés elsajátítása ezéjéből. Hiába! a mai kor megkívánja a fiatal nemzedéktől, hogy a mulatást tudja a széppel egyesíteni. Rosenkrancz műve dícséretre nem szorul. Rozsnyó és környéke ismeri őt, mint becsületes polgárt; mint tánczitanító a szülők bizalmát és tiszteletét már régen kivívta magának. A családok hálás köszönettel tartoznak neki ügyességeért, tapintatos modoráért és a gyermekekkel való szelid bánásmódjáért.

Agyagipariskola. Mult számunk vezércikkében foglalkoztunk az agyagiparra fontos szakiskola kérdésével. Örömmel vettük tudomásul azóta, hogy ezen kérdés megoldását éber figyelemmel kíséri városunk polgármestere *Szabó György*, s befolyását hathatós módon érvényesíti a Rimaszombatra olyan nagyon fontos szakiskola kérdésének kedvező megoldása iránt.

Fürdőmegnyitás. A Kondek-féle fürdő márczius 1-én megnyílt s a közönség használatának átadott.

Táncmulatság Putnokon. Mint lapunknak írják, Putnokon mult hó 25-én az izraelita kereskedő ifjuság sikerült bált rendezett, melyen a város intelligenciája teljes számban vett részt, s kitűnő zene mellett a legjobb kedvben fesztelenül mulatott. A rendezőség dícséretreméltó figyelmet tanusított a szép közönséggel szemben.

Glücksthal Mór lapunk mai számában közzétett hírdetésre felhívjuk olvasóink szives figyelmét.

II. Magyar osztály-sorsjáték. Első osztályú sorsjegyeknek a II. osztályra való megújítása a sorsjegyeken jelzett elárusítónál, kiknél a sorsjegy vásároltatott, az I. osztályú sorsjegy visszaszolgáltatása és a megújítási díj — 1 egész sorsjegy: 20 frt. — 1 fél: 10 frt. — 1 tízed: 2 frt. — és 1 huszad: 1 frt. — befizetésével legkésőbb márczius 1-ig beeszközlendő. Az I. huzásnál ki nem sorsolt mind három osztályra érvényes teljes sorsjegyek megújításának szükség fenn nem forog, ezek minden további nélkül a II. és III. osztályban részt vesznek.

Nyilvános nyugtázás. Az 1896. febr. hó 22-én megtartott iskolai estélynek számadása: Bevétel 116 frt 60 kr. Kiadás 41 frt 17 kr. Maradvány az ifjusági segély alapra 75 frt 43 kr. Felülfizettek: Fáy István 2 frt 50 kr. Draskóczy László 2 frt, Krivda Károly (Poltár) 2 frt, Institórisz Endre, Feledy Ferencz 1 frt 50 kr. Fábry János, Ruszkay Gyuláné, Bahéry János, Győző Viktor, Kubinyi Zoltán 1 forintjával. Bornemissza László, Hámos Aladár, Szabó Károly, Csizsár László, Juraskó Jakabné, Dr. Szabó Károly, Dr. Veres Samu, Elek Dezső 50 kr. Lányi Jenő 10 krajczárjával. Fogadják a tisztelt felülfizetők a rendezőség hálás köszönetét.

Nyilvános nyugtázás. A Gömörmezei egyetemi ifjuság körének javára, a Jaczkó Pál ügyvédjelöltnek adott gyűjtő iven, a következő adományok folytak be: Lokesánszky Endre 2 frt. Schulhoff Pál 2 frt. Kern Jolán k. a. 1 frt. Ifj. Benedek Gyula 1 frt. Brünnich József 1 frt. Glauf Pál 1 frt. A jótékony ezétra fordított adományokért fogadják hálás köszönetünket. Budapest, 1896. márczius 2. Báthory Andor.

Nyilvános számadás. A szerkei énekkarnak f. hó 2-án lefolyt szépsikerű táncmulatsága, melyet az orgonaaalap javára rendeztek, a mérsékelt belépti-díjak dacára 28 frt 20 krt juttatott a jótékony ezétra, melyet a szerkei énekkar saját pénztárából 50 frtra egészített ki. Ugyanazon alkalommal felülfizettek Botnyik János 70 kr. Katona János 50 kr. Gumán Pálné 40 kr. Szabó Gyula Szontai Pál, Básti Andor 30—30 kr. Sándor Bálint, Vörös János 20—20 kr. és Molnár István 10 krt mely szives adományokért az énekkar nevében szives köszönetet mond Sz. Tóth János pénztárnok.

Nyilvános számadás. A f. hó 18-án a nagy-rőzei önk. tüzoltóság javára rendezett polgári bál alkal-

mával a bevétel volt 165 frt, a kiadás pedig 63 frt 37 kr, a tüzoltóság javára maradt 101 frt 63 kr. Felülfizettek: Stefanecok Károly 5 frt, Péterman Keresztély, Homola Rudolf, Turzó Endre, Mihalik Dezső, Fries Ferencz, Dr. Posevitz Albert, Remenyik Dénes, Damrély Pál, Cseh János, Prekopa Károly, idb. Vieszt Gusztáv, Volf Ede, Sklarsz Rajmond 1—1 frtot, Szarvasy Gyula 50 krt. Összesen 18 frt 50 krt, melyet e helyen nyugtáz és megköszön a rőzei tüzoltó testület parauesnoksága.

Felelős szerkesztő: Dr. VERES SAMU.

Nyiltér:*)

A nagy-rőzei fürdőbe ápril 1-től óvadékképes pin ezér kerestetik százalék; esetleg a fürdő 5 évre bérbe is adatik. — Felvilágosítást nyújt Stefanecok Márton.

Refakcziák ügyében,

melyeket mi korpa, rizskorpa, olajpogácsa, árpadara, kukoricadara, malomkonkoly, maláta, esira és szárított moslék küldeményeknek vasuton való elszállítása esetén nyújthatunk, sziveskedjék elszállítás előtt hozzánk fordulni.

Schenker és Társa.
Budapest, Mérleg-utca 2.

*) E rovat alatt közöltékert nem vállal felelősséget a Szerk.

Magán-hirdetések.

Hamisított fekete selyem. Égessünk el egy kis mintát a venni szándékolt selyemből, és a hamisítás rögtön kiderül: Mert míg a valódi s jól festett selyem az elégetésnél nyomban összepödörödik s csakhamar kiálszik, maga után csak egy barna hamut hagyván; addig a hamisított selyem (mely zsiroszínű-szallónás lesz és könnyen török) lassan, tovább ég (minthogy rostszálai a festanyagtól telítetten tovább izzanak) és sötét barna hamut hagy maga után, mely valódi selyem módjára soha össze nem pödörödik, csak meggömbül. Ha a valódi selyem hamuját össze nyomjuk, elporzik a hamisítotté nem. **Henneberg G.** (es. és k. udvari szállító) selyemgyára Zúrtóchen, hához szállítva postabőr és vammintesen szivesen küld bárkinek is mintákat, akár egyes öltönyhöz való akár egyes végeket valódi selyem szöveteiből. Svájcba ezimzett levelekre 10 kros, és levelezőlapokra 5 kros bélyeg ragasztandó Magyar nyelven irt megrendelések pontosan elintéztetnek.

Árlejtési hirdetemény.

A Rimaszombati Polgári Olvasókör nyári állandó, két tekepályával ellátott helyisége felépítését elhatározván, annak 1900 azaz egyezer és kilencszáz forintban előirányzott költségeit, az egylet helyiségében (Koháry-utca 2. szám alatt) folyó évi márczius 21. (huszonegy) napján, d. u. 5. (öt) órakor tartandó nyilvános versenytárgyalás alapjául elfogadta.

Versenyezni óhajtok felhivatnak, hogy ezen munkálatra vonatkozó, s 5%-től bánatpénzzel ellátott zárt ajánlataikat alulírott kezéhez (Pokorágyi-utca 1. sz. alatt) hol a terv, költségvetés valamint részletes föltételek is megtekinthetők) a kütűzött ideig adják be.

Megjegyzetetik, hogy:

1. Bánatpénzül az óvadékképes és helyi papirokon kívül elfogadtatnak az egylet 10 frtos kötvényei is.
2. Ajánlattevő köteles a vállalati összeget ajánlatában számmal és betűvel kiírni s határozottan kijelenteni, hogy az építési föltételeket ismeri s azokat magára nézve kötelezőnek ismeri.
3. Építettő egyesület fentartja magának a jogot arra nézve, hogy ajánlattevők közt szabadon választhatson, esetleg azok közt szóbeli árlejtést tarthasson.

Rimaszombat, 1896. évi február 4.

RÁBELY MIKLÓS. elnök.

Eladó földbirtok.

A rimaszombati határban a város közeli szomszédságában a vasut mellett fekvő 25000 □ ölnyi szántóföld és rét, melyből 2000 □ öl belsőségnek számittatik, szabadkézből eladó. — Közlebbi felvilágosítást a 4. lap kiadóhivatala.

Hirdetemény.

4870. sz. — A rimaszombati kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a kir. kincstár végrehajthatónak Balog Kónya Ferencz végrehajást szenvedő elleni 38 frt 97 kr. s jár. iránti árverés ügyben a végrehajtási árverést az 1881. évi 60. t.-cz. 144. §. s következő §§-ai értelmében a rimaszombati kir. törvényszék területén lévő Gesztete községben fekvő s a gesztetesi 90. szjköben A. 1. sor 51/b hrsz. a felvett 52/b számú háznak Balog Kónya Ferenczettel illető felerésze 80 frt. — az ugyanezen tjkvben A. 2—19 sor-szám alatt felvett külső ingatlanoknak ugyancsak Balog Kónya Ferenczettel illető felerésze 324 frt kikialltási árban elrendelte s annak megtartására határnapul 1896. évi április hó 22-ik napjának d. e. 10 óráját Gesztete község házához tűzte ki, mely alkalommal a kérdéses ingatlanok becsáron alul is el fognak adatni.

Árverezni szándékozók tartoznak a kikialltási ár 10 %-át, azaz 8 frt, 32 frt 40 krt készpénzben, vagy az 1882. évi 60. t.-cz. 42. §-ban jelzett és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírral a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi 60. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előlege elhelyezéséről kiállított elismervényt az árverés megkezdése előtt átszolgáltatni.

Kir. törvszék, mint telekkönyvi hatóság.

Rimaszombat, 1896. évi január hó 4-én.

Aldorffer, kir. törvszéki bír.

Tavaszi vetésre.

Bornemisza István ur f.-bátki gazdaságában mintegy 120 mm. tisztán kirostált kintű **tavaszbükköny** eladó.
Bővebb felvilágosítással szolgál **Hovanez József** tisztartó **Uzapanyiton**, u. p. F.-Balog. 2-3

A hercegi balogvári uradalom.

Eladó magvak:

Oberndorfi répmag

1895. évi termés, fajtisza, csiraképes **métermázsánként 25 frt.**

Luczerna mag

1895. évi termés, tiszta, arankamentes, csiraképes, fajtisza **métermázsája 40 frt.**

Tavaszi bükköny

tiszta, csiraképes **métermázsája 7 frt.**

Megtekinthetők: **Pusztá-Csobánka** (Gömörmege) vasútállomás: **Rimaszécs.**

Közelebbi felvilágosítást nyerhetni a hercegi uradalom **rimaszécsi tisztartói hivatalánál.** 3-3

Ház eladás.

Alulírott ezennel közhírré teszi, hogy a tulajdonát képező s Kokova nagyközségben igen alkalmas helyen fekvő nyitott helyiség, 2 szoba, konyha, kamara, istálló, faszia, pin-cze, s a háznál közvetlen fekvő konyhakert, kuglizó helyiség, koresma és kereskedési üzlethez igen czél szerű lakházat örökáron eladni késznek nyilatkozik, az eladási feltételek egy a tulajdonosnál, mint **Kokova község jegyzői irodában**, levélbéli érintkezés útján és személyesen is megtudhatók.

Kokován, 1896. febr. 21.

2-3 **Özv. Klinczko Dánielné.**

Ház bérbeadás.

A **Kiszely János** tulajdonát képező **tamásfalvi ház** — önálló udvarral és terjedelmes kerttel az 1896-ik év **május hó 1-étől** kezdve bérbe adó. — Bővebb felvilágosítás szereshető a ház jelenlegi bérlelőjénél és **Szücs Károly** urnál Rimaszombatban. 3-3

GLÜCKSTHAL MÓR

női- és férfi divatáruháza
RIMASZOMBATBAN.

Van szerencsém a n. é. közönségnek becses tudomására juttatni, hogy eddigi női- és férfi divatáraktáramat teljesen ujonnan berendeztem és kézmű-árukkal, valamint a legújabb divatu szövet- és mosókelmekkel dusan felszereltem, s így raktáramon dus választékban kapható mindenféle vászon, chiffon, kanavász, asztal- és ágyterítők, függönyök, szőnyegek és mindennemű **rővid- és szövöttáruk.**

Bátorkodom becses figyelmét felhívni ezen czél szerű útjatomra, és előre is biztosíthatom a nagyérdemű közönséget, hogy pontosan és jutányos szabott áron leendő kiszolgálva üzletemben, mert nekem legfőbb törekvésem a n. t. közönség nagybecsű bizalmát kiérdemelni s azt meg is tartani.

Nagybecsű kegyes pártfogását kérem

Glücksthal Mór.

Hirdetmény.

2699. sz. — A nagyrőcei kir. jbiróság mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a **nagyrőcei takarékpénztár** végrehajtónak **Palicz Pál Balázs** végrehajtást szenvedő elleni 150 frt. tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a rszombati kir. törvényszék (a nrőcei kir. járásbíró) területén levő Ratkó-Szuba község határában tekvő a Palicz Pál Balázs tulajdonát képező ratkó-szuhai 38. sz. tjkvben foglalt ingatlanokra az árverést 993 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanokat az **1896. évi márczius hó 24-ik napján délelőtti 10 órakor** Ratkó-Szuhán a község há-

zában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben vagy az 1881: LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyministeri rendelet 8. §-ában, kijelölt óvalékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881: LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál eléleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt N.-Rőcén, 1895. évi október hó 30-ik napján.
A nrőcei kir. jbiróság mint telekkönyvi hatóság.
SzecsKay, kir. albiró.

Hatóságilag engedélyezett végeladás.

Néhai **KOVÁCS ZSIGMOND** férfi- és női lábbeli üzletében a raktáron levő kész árukból **hatóságilag engedélyezett végeladás rendeztetik** a következő **bámulatos olcsó árak** mellett:

1 pár férfi sima vagy betétes, hegyes vagy gömbölyű orru czipő	2 50 kr.
1 pár férfi posztó czipő oroszakkal borítva	2 80 kr.
1 pár férfi oroszakk-czipő	2 80 kr.
1 pár férfi táncz félczipő	2 50 kr.
1 pár női lakk-borított czipő keztüdbőr betéttel	2 90 kr.
1 pár női lakk- vagy bőr kivágott czipő	1 50 kr.
1 pár női aranyos bőr kivágott czipő	— 95 kr.
1 pár női egész magas, evelasztig czúgos czipő	2 20 kr.
1 pár női egész bőr, szegezett talpu czúgos czipő	2—2 50 kr.
1 pár női posztó félczipő bőrral borítva	— 80 kr.
1 pár gyermek fűzős vagy oldaltgomboló erős czipő	— 80 kr.
1 pár leány magasszaru, oldaltgomboló vagy fűzős lakkezipő	1 20 kr.
1 pár női kivágott atlasz- vagy szatin czipő	1 50 kr.
1 pár női krémbőr félczipő	1 50 kr.
1 pár kis gyermek posztó félczipő	— 30 kr.

Midőn ezen kedvező alkalom felhasználását a n. é. közönség tudomására hozom, egyuttal kijelentem, hogy **mértékszerinti rendelések** mint eddig, ugy ezentul is **eszközöltetnek** fiam: **Kovács Zsigmond felügyelete mellett**, ki szakképzettségét: 11 éven keresztül Budapest, Bécs, München, Majna-Frankfurt, Brüsszel, Páris és London városok elsőrendű műhelyeiben sajátította el, — ki igyekezni fog a kiválnaknak megfelelni, hogy a bizalmat és jóakaratot a jövőre kiérdemelje.

Rimaszombat, 1896. február 8.

Tisztelettel

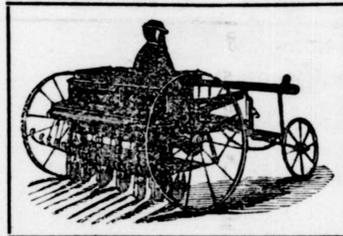
Özv. KOVÁCS ZSIGMONDNÉ.

4-*

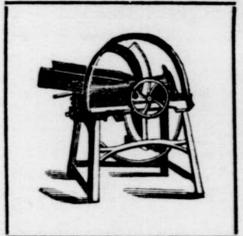
FLEISCHER és TÁRSA

gépgyára és vasöntődéje Kassán, Vám-utca 11. sz.

Ajánlja a t. gazdaközönségnek a legújabb tapasztalatok szemmel tartásával czél szerűen s gondosan gyártott jó hírnevű gépeit, nevezetesen:

Sorvető gépeket,
Szóróvető gépeket,
Ekéket, Boronákat,
Hengereket, Lókapákat,
Tengeri morzsolókat,
Borsajtókat és szőlőzúzokat;
továbbá mindennemű

Szivattyukat, gőzgépeket és gőzkazánokat, Szeszgyár-berendezéseket.

Gépeink, eszközeink és egyéb gyártmányainkat készletben tartjuk gyárunkban. **Gazdasági gépeink képes-, valamint öntödénk gyártmányai árjegyzékét kívánatra ingyen és bérmentve küldjük.** 1-6

Magyar Osztály-Sorsjáték.

35007 pénznyeremény 7932000 korona összértékben.

Legnagyobb nyeremény a legkedvezőbb esetben **egy millió** korona. 2-*

II. osztály.			II. osztályu vétel-sorsjegyek árai:				III. osztály.		
Huzás 1896. márczius 11-14-ig							Huzás 1896. május 12-28-ig.		
Nyeremény	korona.	korona.	$\frac{1}{1}$	$\frac{1}{2}$	$\frac{1}{10}$	$\frac{1}{20}$	Nyeremény	korona	korona
1	100000	100000	$\frac{1}{1}$	$\frac{1}{2}$	$\frac{1}{10}$	$\frac{1}{20}$	1 jutalomdíj	600000	600000
1	60000	60000	40	20	4	2	1	400000	400000
1	40000	40000	II. és III. osztályu teljes sorsjegyek árai:				1	300000	300000
1	30000	30000	$\frac{1}{1}$	$\frac{1}{2}$	$\frac{1}{10}$	$\frac{1}{20}$	1	200000	200000
1	20000	20000	60	30	6	3	1	100000	100000
1	15000	15000	Ezen eredeti árakon kívül II. osztályu sorsjegyek megrendelésénél ajánlott levél portója és nyere-				2	40000	80000
1	10000	10000	mennyjegyzék díja fejében 25 kr. teljes sorsjegyek megrendelésénél pedig ajánlási díj és 2 nyeremén-				2	20000	40000
2	8000	16000	jegyzékért 40 kr. küldendő be.				5	10000	50000
8	4000	32000					10	8000	80000
10	2000	20000					34	6000	204000
13	1000	13000					100	2000	200000
100	400	40000					200	1000	200000
860	200	172000					2650	200	530000
9000	120	1080000					22000	150	3300000
10000 nyeremény össz.		1648000					25007 nyerem és 1 jutal		6284000

Sorsjegyeket ajánl és szétküld az összegnek postautalványon való előzetes beküldése mellett vagy utánvétellel

HEINTZE KÁROLY, BUDAPEST.

Szervita-tér 3. Sürgönyezim: LOTTOHEINTZE Budapest. Szervita-tér 3.